

at lade hver Classe vælge sit Antal, da at fordele Classernes Valg, om man endog kun deelte dem i to Dele, saaledes til Exempel, at, hvor der var 4 at vælge af samtlige Vælgere, de to Valg faldt i den ene og de andre to paa den anden Kreds, samt at af de 5, som skulle vælges af de Høiestbeskattede, de 3 bleve valgte af den ene Kreds, de 2 af den anden. Jeg tvivler paa, at en saadan Fordeling kan ansees stemmende med Lovgivningen; det kan ikke undgaaes, at der derved vilde fremkomme en Modification af det lovbestemte almindelige Valgs Resultater. Det er heller ikke muligt at afsætte Fordelingen saaledes efter Kredsenes Størrelse, at der blev forholdsvis lige mange Vælgere, og der indtraadte altsaa ogsaa herved en Modification, en Forandring i Valgenes Betydning, og den troer jeg ikke kan gjøres uden ved Lov. Der kan vel være Anledning til at foretage en Deling i Valgkredse for ganske enkelte Sogne, hvor f. Ex. en Commune, hvad jeg troer er Tilfældet et enkelt Sted, bestaaer af to omtrent ligestore Der; men jeg troer ikke, at Delingen i Valgkredse kan gaae ud paa Andet, end at Vælgerne i Kredsen afgive deres Stemme paa forskjellige Steder, og da maa Regulativet bestemme, hvorledes Stemmerne skulle samles, og hvorledes man skal forvisse sig om det heraf fremkommende Resultat. Jeg kan ikke skjønne Andet, end at det er den Forstaaelse, som stemmer med Lovgivningen; men selv saaledes indskrænket kan jo Bestemmelsen gjerne have noget Værd. Det er naturligt, at de, der boe paa en D i en længere Frastand fra den øvrige Deel af Communen, ville, da disse Valg ikke frembyde stor Interesse, meget let udeblive fra et almindeligt Valg, hvorimod de, naar de kunne afgive deres Stemme hjemme paa deres egen D, ville gjøre dette i større Antal og derved ogsaa faa større Indflydelse, saa jeg skjønner ikke, at der herimod er Noget som helst at erindre.

Jeg skal i Genhold hertil ganske henstille til det høitagede Thing, hvorledes det vil stemme i denne Sag; thi jeg kan ikke skjønne, at den foreliggende Bestemmelse er af en saadan Vigtighed, at den skulde gjøre Noget fra eller til med Hensyn til Loven i det Hele. Jeg skal endnu blot

tilføie, at det forekommer mig at være rigtigt, at den første Halvdeel egentlig ikke hører ind i denne Lov, som angaaer Sammensætningen og Valgene af Sogneforstanderskaberne. Den angaaer nemlig Udførelsen af Forretningerne; men, da dog Loven ogsaa har Bestemmelser om Udførelsen af visse Forretninger, navnlig for Sognepræstens Vedkommende, saa er denne Betragtning af mindre Vægt.

Strup: Jeg maa tilføie, at efter den høitærede Indenrigsministers Forklaring af Paragraphens Bestemmelse, maa jeg naturligvis finde langt mindre Betænkelighed ved at stemme for den; men det forekommer mig da rigtignok, at, dersom den skal forståes paa den af den ærede Minister angivne Maade, saa bliver Betydningen deraf saare liden, for ikke at sige næsten ingen. Jeg kan imidlertid ikke ganske indsee, hvorledes en Bestemmelse om at antage lønede Embedsmænd egentlig skulde være ubeløstet fra Regulativets Omraade, da der dog vistnok ikke nu findes nogen udtrykelig Lovbestemmelse, som fastsætter, at der ikke i Communerne maa ansættes lønede Embedsmænd. Naar dernæst den ærede Ordfører bemærkede, at et saadant Regulativ for Communerne Bestyrelse ikke kunde kaldes en Lov, da har det aldrig været min Mening, at det skulde være en „Lov“ i den Forstand som de Love, der vedtages her i denne Sag; derom kan der naturligvis ikke være Tale. Det bliver en Lov for denne lille Kreds, som vedtager og forandrer den, ligesom de større Love her blive vedtagne og forandrede; men derfor vil det dog ligesuldt være uheldigt, at det bliver afhængigt af den Tilfældighed, hvilken Fraction i Communen der i et enkelt Møde har Overhaand i Forstanderskabet, paa hvilken Maade Regulativet bliver affattet, og at dette, istedetfor at blive noget Stabilt, tværtimod kunde blive meget variabelt.

Ordføreren: Jeg skal dertil kun bemærke, at der er ingen Andre, der, mig vitterligt, har tillagt dette Forslag til § 7 nogen stor Vigtighed, undtagen netop den ærede Rigsdagsmand selv. Vi have alle kun sagt, at den ikke har stor Vigtighed; men at det vilde være